

„Samoborski List izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu — PRETPLATA na cijelu godinu iznosi 20 D. — Inozemstvo 40 D

Uprava i uredništvo nalazi se
TRG KRALJA TOMISLAVA
(tiskara S. Šek.)

OGLASE prima uprava prema cjeniku. Za oglase, koji se više puta uvrćuju, daje se znatan popust. Rukopisi se ne vraćaju.

Elektrifikacija Samobora odobrena.

Odlukom Velikoga župana zagrebačke oblasti g. dra Stopara, izdana je 1. kolovoza 1927. pod br. 31052 dozvoljena isprava za gradnju električnoga postrojenja za trgovište Samobor.

Isto je tako po Vel. županu odobren jeftimbeni ugovor trg. poglavarstva sa tvrdkom Bergmanova poduzeća, u svrhu izgradnje elektrifikacije Samobora.

Sama pak financijska strana toga općinskoga poduzeća osigurana je po Samoborskoj štedionici i odobrena po Vel. županu još 3 lipnja o. g.

Tako je pošlo za rukom našem trgovišnom zastupstvu, na čelu sa načelnikom gosp. Praunspergerom, da konačno ovo pitanje elektrifikacije Samobora, koje je toli važno za napredak Samobora dovede kraju, te nema više nikakvih zaprijetki da se ista provede.

Sigurni smo da će naše cjelokupno gradjanstvo radosno pozdraviti ovaj rad i konačni povoljni rezultat našeg zastupstva. Ovo će biti jedno naše općinsko poduzeće, koje će kako je to i u drugim većim i manjim mjestima, a pogotovo u našem glavnom gradu Zagrebu, biti vrlo prihoda za našu trg. općinu, a nemanje dobro poslužiti i privatnicima, obrtnicima, trgovcima, te industrijama.

Sa radnjama elektrifikacije započeti će se ovih dana. Obzirom na veoma povoljne uvjete, kojima će trg. općina gradjanstvu kod uvođenja električne struje poći ususret, a i povoljnoj cijeni rasvijete, bilo bi veoma poželjno, da svaki gradjanin što prije prijavi, da je voljan uvesti svijetlo u svoju kuću, stanove, radionice i u kolikoj količini. Što će biti više prijava, toliko će bit troškovi uvođenja manji a rasvijeta jeftinija.

Općinarima, koji si ne mogu vlastitim sredstvima uvesti svijetlo, uvesti će to općina sama, a oni će to otplaćivati općini paušalno zajedno sa svijetlom

Proslava 25-godišnjice Pučke knjižnice i čitaonice u Samoboru.

U nedjelju dne 7 o m. proslavilo je ovo prosvjetno kulturno društvo 25 godišnjicu svoga postanka. Sama proslava bila je skromna ali dostojna ovog našeg društva koje su zasnovali godine 1900. vrlo naši samoborci i marni radnici na patriotskim kulturnim, i kršćanskim principima veleč. gg. Vjekoslav Noršić, župnik i dekan u Bedekovčini, te Juraj Kocijanić, župnik i dekan u Odi.

U pol 11 sati prije podne sakupili su se u dvorani trg. vijećnice članovi i članice Pučke čitaonice i knjižnice te zastupnici svih naših domaćih društava. A prisustvovali su ovoj svečanoj skupštini i osnivači ovog društva gg. Noršić i Kocijanić te trgovišni načelnik g. Milan Praunsperger.

Predsjednik društva g. Stjepan Fresl ml. pozdravlja sve prisutne i otvara svečanu sjednicu ovim riječima:

Vrlo poštovana gospoda i sudrugovi!

Osobita mi je čast, da kao predsjednik „Pučke čitaonice i knjižnice u Samoboru“, koja predstavlja srčiku našeg gradjanstva, najusrdnije pozdravim prisutne i po prilikama odsutne naše vrijedne članove, naročito pak

Iz historije Pučke knjižnice i čitaonice.

U teško i za hrvatsku historiju tužno Khuenovo doba, u vrijeme, kad se u javnom životu kratila hrvatska riječ — u doba krute madjarizacije, kad se raznim mogućim i nemogućim sredstvima nastojalo naš tisućljetni narod pomadjariti i otudjiti, javljaju se odlični muševci, koji širom naše domaje osnivaju različita društva, a sve sa svrhom, da iznovice podignu i probude u našem narodu nacionalnu svijest, koja je nakon znamenitog ilirskog pokreta zadrijemala — i da ga jednom za uvijek prenu ota sna. U to se doba osnivaju još u većoj mjeri sokolska i pjevačka društva, u to doba niču i nastaju knjižnice i čitaonice naročito one pučke.

I dok su u nekim mjestima naši sunarodnjaci danomice prolijevali krv — šta više prinosili i svoje živote — za slobodu i prava domovine, dotle su se u našem ubavom mjestu našla dva mlada čovjeka, koja su slijedeći načela svoga zvanja odabrala drugi način borbe za sveta otadžbenička prava.

„Prosvjetom slobodi“ riječi su velikog vladike našeg Strossmayera, čovjeka, koji je dao temeljne uvjete za kulturni razvoj Hrvatske. Ako je Ljudevit Gaj uskrisio, a ban Jelačić ojačao narod hrvatski, veliki ga je biskup krsio krsom znanosti, pa je danas ime Strossmayer bezuvjetno potreban tumač imenu Hrvatska, Hrvatska kakova je sada

t. j. Hrvatska u kolu prosvjetljenih naroda.

I osnivači „Pučke knjižnice i čitaonice“ — za onda jošte mladi klerici — Vjekoslav Noršići Juraj Kocijanić, znajući, da se samo prosvjetljen narod može trajno održati neprijatelju, pa držeći se gesla velikog vladike odlučise, da svojim sugradjanima dadu oružje znanja i prosvjete osnovavši pomenutu knjižnicu.

O radu „Pučke knjižnice i čitaonice“ za prvih godina njezina života nema nažalost danas gotovo nikakvih pisanih vijesti. Po pričanju živućih članova utemeljitelja osnovana je knjižnica još god. 1900., kad su za ljetnih školskih praznika, boravili kod svojih kuća klerici Noršić i Kocijanić. Oba se odmah dadeše na prikupljanje članova. Iz početka išlo je teško. Među ljudima nije bilo povjerenja, što se opet mora pripisati individualnosti onih naših sugradjana, kojima je čitaonica u prvom redu bila namjenjena, individualnosti starih Samoboraca, koja je već od naravi protivna svakoj novotariji. Govorilo se: što će nam čitaonica, neka gospoda čitaju! No ljubeznom susretanju gg. Noršića i Kocijanića ima se zahvaliti, da je taj strah pred novotarijom ubrzo nestao, pa se doskora sakupi 14-tero članova, koji smjestiše svoju čitaonicu u malu sobicu kuće g. Filipca (Gornji kraj 13.) tamo, gdje se u prekrasnoj dolini ispod ruševina starog samoborskog grada romon Gradne mješta s pjevanjem milozvučnih „samoborskih“ popjevaka.

Prvi društveni članovi bijahu: Bišćan Janko, Bišćan Juraj (pok.), Bišćan Milan (pok.), Herceg Antun, Herceg Franjo (pok.), Herceg Mijo, Horvat Stjepan, Krušec Franjo (pok.), Kocijanić Stjepan, Noršić Josip, Noršić Mijo (pok.), Novak Stjepan, Regović Ivan i Regović Josip (pok.). — Od članarine (5 krajcara na tjedan) nabaviše neke najpotrebnije stvari kao stol, stolce i policu za knjige, kojih je u početku bilo oko 30, dar članova. U isto vrijeme apelirali su mladi klerici na poznate rodoljube, kako kod kuće tako i vani, moleći koji milodar. I po svršetku svojih ferija, dotjerali su u svom radu već dotle, da su bez velike bojazni prepustili dalju brigu oko svoga mezimčeta drugima, uvjereni, da će njihov trud uroditi željenim uspjehom.

Po uputi osnivača gg. Noršića i Kocijanića nije društvo u prvo vrijeme imalo odbora, a niti predsjednika. Sve poslove vodio je upravitelj Antun Herceg, dok su na sjednice dolazili iz početka svi članovi. Tekar oko godinu dana kasnije, kadse broj članova povećao, izabran je i prvi odbor sa predsjednikom pok. Antunom Filipcem, koji je blagotvorni rad osnivača nastavio vanrednim oduševljenjem. I govorimo li dalje o radu „Pučke knjižnice i čitaonice“ kroz 18 godina govorimo ujedno i o radu i djelovanju g. Filipca, koji joj je kroz cijelo to vrijeme bio ne samo uzor-predsjednikom, nego i velikim dobročiniteljem. Iz zahvalnosti izabire ga društvo na svojoj skupštini, dne 8. siječnja 1911. na prijedlog g. M. Kleščića za svoga začasnoga člana.

(Nastavit će se).

izaslanike drugih naših bratskih društava i svu gospodu, koji su inače iz osobitih simpatija spram našega društva prisutni ovoj našoj, nakon ustrojenja najsvetnijoj skupštini povodom proslave 25 godišnjice opstanka »Pučke čitaonice i knjižnice u Samoboru«.

Kod toga mi je jednaka čast svratiti pozornost i našu zahvalnost na prvu — još svečaniju skupštinu, kojom je udaren temeljni kamen ustrojenju našega društva pod vodstvom najnadabudnijih naših domaćih sinova, sada velečasne gospode župnika i dekana Noršića i Kocijančića. Vidimo je hvala Svevišnjemu u našoj sredini, pa im od srca čestitamo da je njihovim vanredno poživovnim mladenačkim pregnućem, konačno došlo do toga, da je njihovo mezinčje preživjele evo već i 25 godina svoga kulturnoga rada u našem starodrevnom i ponosnom za nas trgovištu Samoboru.

Bilo je međutim raznih trzavica i za preka ovom našem narodno-prosvjetnom kretanju protiv sviju neprijatelja našega društva, no složnim su se istupom sve ove nesuglasice suzbile tako, da smo evo sretno doživili i 25 godišnjicu našega opstanka, te ojačani našim dosadanjim borbama, stupamo u pojačano doba našega napretka, uvjereni da ćemo jednakim silama doživjeti i mi i naši potomci još i više sličnih godišnjica harnoga opstanka našega društva.

Sa mojim i Vašim veseljem konstatiram prisutnost brojnih naših članova, srdačno Vas kao predsjednik pozdravljam i otvaram ovu svečanu skupštinu.

Iza toga deklamovala je članica čitaonice gđica Briga Kern »Proslava od B. Tomića«.

Kratki historijat društva koga donosimo na drugom mjestu predaje g. Drag Radmilović.

Predsjednik S. Fresl predaje diplome kao utemeljnim članovima gg. Vjekoslavu Noršiću i Juraju Kocijančiću ističući njihove velike zasluge za ovu instituciju, koje riječi prisutni jednodušno usvajaju sa burnim poklicima »Živjeli«.

U ime počasnih osnivača zahvaljuje veleč. g. Kocijančić ovim govorom:

Ugledna gospodo! Dragi Samoborci!

Nije slučajno već providencijalno, da se je današnja naša svečanost, kojom slavimo 25 godišnjicu osnutka i rada domaćeg prosvjetnog društva »Pučke knjižnice i čitaonice«, susrela s proslavom 1100 godišnjice onih velikana, koji su udarili prvi temelj našoj narodnoj slav. i hrvatskoj prosvjeti, t. j. sv. braće Cirila i Metodija. Kako su ovi kao vjerni učenici Gospodina Isusa Krista, koji bješe »svjetlost, da obasja svakog čovjeka«, bili osvjedočeni, da vjera, koju su Slavenima propovijedali, ima da pronikne svekolike odnose domaće i javnoga života, da ona ima biti, kako reče naš veliki učenjak dr. Fr. Rački, »temeljem i promicatelom narodne prosvjete«, pobrinuli su se i za naobraženost u narodnom jeziku. Oni su znali bolje od ikoga sjediniti vjeru s narodnošću, Crkvu s materinskim jezikom. Da njihova prosvjeta bila je kršćanska, jer je odsijevala sa svetoga križa, bila je narodna, jer su je širili knjigom i pismom u narodnom jeziku, bila je i pučka t. j. za sve staleže, za najšire i najniže slojeve naroda. Tako je shvatio prosvjetu i najveći prosvjetitelj hrvatski biskup Sirosmayer, koji je rekao: »knjiga je glavno promicalo narodnoga razvika, pače u nesretnim okolnostima javnoga života jedino sidro, koje ga od propasti čuva«. Da »knjiga bude doista promicalo narodnoga razvika«, učio je Sirosmayer, »mora proniknuti sav narod i sve njegove javne i sukromne odnose, te sav narod ima biti pozvan, da ju objavljuje i njeguje«.

U našem lijepom Samoboru rado se je njegovala knjiga i prosvjeta od davnine, kako svjedoči kulturna povjesnica. U najstarije doba bili su i u Samoboru prosvjetitelji dakako svećenici i redovnici — Tako su djelovali ovdje Cisterciiti već u 13. vijeku, kasnije su nadošli Franjevci, a škola u Samoboru spominje se u prvoj polovici 16. stoljeća (g. 1535, 1576), javna pak škola već početkom 17. vijeka (g. 1601). Kad je polovicom prošloga vijeka stala u Zagrebu svitati zora našeg narodnog i književnog preporoda, prvi njezini

traci obasjali su naš Samobor, i našli u njem plodonosno tlo. U novije doba, koje je i hrvatskom narodu donijelo odveć naglo novih zahtijeva te nas iznenadilo novim potrebama, trebalo je naći novih prosvjetnih pomagala, kako nas vrijeme nebi preteklo. Pred 25 godina postojalo je doduše u Samoboru prosvjetno društvo — čitaonica, — ali nažalost samo za inteligenciju i gospodske krugove. Sjećam se, da je i nama — kao odraslim gimnazijskima bio težak pristup, a kako bi se onda podučio doći u dvoranu čitaonice npr. kovač s kožnatim »fertonom« ili poljođeljac sa zasukanim rukavima! Trebalo je dakle osnovati prosvjetno društvo za puk t. j. za one, kojima je prosvjećenost najpotrebija, a to su naši obrtnici, poljoprivrednici, radnici, društvo gdje će se moći naobraziti i spremati se za tešku životnu borbu.

Poznata riječ »s prosvjetom k slobodi« sadržava istinu, ali ne potpunu. Treba dodati »s prosvjetom k čudorednom preporodu«, jer neki prosvjetom hoće nazvati i onu naobrazbu, koja širi nemoral! »S prosvjetom k uljudbi«, jer sama kultura još nije i uljudba. Bilo je kulturnih naroda, ali ipak su bili surovi. I današnji svijet hoće da se ponosi svojom visokom kulturom a ipak nema uljudbe — civilizacije, jer je okrutan i nepravedan podržavajući nesnosni gospodarsko-socijalni sistem i opasnu opću naoružanos: »s prosvjetom k narodnoj svijesti i političkoj zrelosti«, s prosvjetom k napretku gospodarskom i boljitku socijalnom, »s prosvjetom k općem blagostanju i sreći«. Društvo, koje će širiti ovakovu pučku prosvjetu, bilo je potrebno osobito našem Samoboru, jer on uza sve svoje ljepote i odlike — iziskuje poradi svojih posebnih dosta nepovoljnih gospodarskih i privrednih okolnosti od svojeg žiteljstva mnogo znanja, puno vještine, osobite spretnosti, marljivosti i bistrine, ako žiteljstvo hoće da u njemu nadje ne samo ljepotu nego i željeno blagostanje.

Ovakovi pogledi, osnove i želje te divni primjeri naših velikih narodnih prosvjetitelja vodili su i hodili nas dvoje kad smo pred 25 godina kao rođeni Samoborci, kao sinovi iz puka, kao mladi bogoslovi položili s neznanim brojem prvih članova temelj ovom društvu — »Pučkoj knjižnici i čitaonici«. Veselimo se stoga današnjoj slavi, jer nam je vrlo drago, što se ovo — čisto prosvjetno pučko društvo pored svih kušnja i nezgoda održalo sve do danas, veselimo se i zato, što je ono svojim tihim i jedva opažljivim djelovanjem zavrijedilo, da mu danas sva domaća društva, da citavi Samobor javno i svečano iskazuje priznanje i poštovanje. Rado primamo, i osobito dragim odlikovanjem smatramo diplomu, kojom želite odužiti se osnivačima svojega društva. Zahvaljujemo Vam na ovoj lijepoj pažnji, a još više hvalimo svima onima i Vama koji ste znali ovo u povojima izučeno Vam društvu tako dugo sačuvati, do tolike ga snage i ugleda podići. Čestitamo Vam stoga, dragi naši domoroci i sa sigurnom nadom u izgled stavljamo, da će naš Samobor, bude li znao dostojno cijeniti i brižno čuvati svoje pučko prosvjetno društvo, u buduće još brže i smjelije kročiti k onoj visini pučke prosvjete gdje se ne samo očekuju nego i beru i uživaju njezini plodovi i t. j. opće blagostanje i sreća. To smo Vam, dragi Samoborci, vazda željeli, to želimo i danas. Na Vama je, da vodite društvo onim smjerom što su ga zauzeli osnivači t. j. da bude širi kršćanski, narodni — hrvatski i pučki pravičnost, i uspjeh ne će izostati!

Od strane svih samoborskih društava toplim riječima čestita »Pučkoj čitaonici« na dosadanjem kulturnom i patriotskom radu uz zelju da ovaj svoj rad i u buduće nastavi i što uspješnije provodi predsjednik »Jeke« i Hrvatske čitaonice veleč. g. župnik i dekan Milan Zjajić.

Svečana skupština završena je pjevanjem »Lijepo naše«.

Pred trgovišnom vijećnicom svrstale se sva naša društva sa svojim barjacima u impozantnu povorku te su pošla u župnu crkvu k misi, koju je služio veleč. g. Juraj Kocijančić. Na koru pjevao je mješoviti zbor »Jeke« a za olertorij svirao je prof. Matz na čelu uz pratnju orgulja g. učitelja Antonića.

A na koncu pjevao je zbor »Jeke« »Tebe Boga hvalimo«.

Poslije mise pošla su istim redom sva društva pred trg. vijećnicu gdje je bio razlaz.

Članovi »Pučke čitaonice i knjižnice« uputiše se na groblje te su položili vijenac sa hrv. trobojnicom na grob svom prvom nezaboravnom predsjedniku i dobrotvoru Antunu Filipcu, koji je ovo društvo vodio do g. 1920, 18 godina te se tom zgodom sjelio današnji predsjednik Fresl pokojnika ovim riječima.

Predragi pokojniče, nezaboravni naš prvi predsjedniče!

Nad grobom Tvojih nezaboravljenih sa-mrtvih zemskih ostataka, nepokolebivo vjerujemo u božju našu nauku i istinu da Tvoja neumrla čista duša lebdi sada medju nama, u krugu Tvojih iskrenih prijatelja, koji ovo svoje uzvišeno čustvo svojom i Tvojom voljom proširuju i na cjeli Tvoj, po Tebi toli ljubljani Samobor, te njegovu daleku i široku okolicu, gdje si za svoga nama dragocjenoga života bio zamjerno visoko cijenjen i opće poštovan. Radi svoje blage čudi i sa Tvojim trajnim običajnim i iskrenim smješkom svima i svakome iz svoga predragog srca pružao bogodanu susretljivost i obilno pomaganje svome bližnjemu.

Da — Tvoja čista i neokaljana duša sigurno lebdi sada vrhu nas da i iz rajskih visina budeš medju nama prisutan u ovoj dolini, prigodom proslave 25 godišnjeg rada i opstanka Tvoje »Pučke knjižnice i čitaonice«, kojoj si bio prvim i 18 godišnjim predsjednikom, te ju i za vrijeme svoga predsjedništva i poslije toga sve do svoje smrti trajno i brižno njegovao, a u odsudnim časovima očinski tetošio, samo radi toga, da ju uzdržiš na njezinoj visini. A taj si cilj postigao.

Mi ti na tome iz dubine naših srdaca najsrdačnije zahvaljujemo, te na Tvoj grobni humak polažemo vijenac ruža trajne naše zahvalnosti sa poklikom:

Vječna Ti slava predragi pokojniče i nezaboravni naš prvi predsjedniče.

Poslije podne bila je vrlo animirana zabava u Anin dolu uz svirku vrsne naše fanfare, te su tom zgodom pale i mnoge lijepe i patriotske zdravice.

Iz trgovišnog zastupstva.

(Sjednica od 4. kolovoza 1927.)

Sjednici predsjedna nač. Milan Praun-sperger, zapisnik vodi bilježnik Čop.

Od zastupstva su prisutni: Fresl Stjepan ml., Lang, Bišćan Josip, Kokman, Švarić, Novak, Kalin, Bišćan Janko, Jarković, Stiplošek, Jurčić Albert, Šimec, Žibrat, Cesar i Kocijančić.

Načelnik pozdravlja zastupstvo i otvara sjednicu. Veli da nije mogao sazivati redovitu sjednicu jer nije holio izaći pred zastupstvo prije u stvari elektrifikacije dok nije imao pozitivne rezultate. Sada je ta stvar konačno riješena, pa može sa zadovoljstvom konstatirati, da je trg. općina dobila koncesiju za izgradnju elektrifikacije u Samoboru. A osim toga je i ugovor sa tvrdkom Bergman, kojega je trg. općina prihvatila, po Vel. županu odobrena sa nekim preinakama po žup. odboru za elektrifikacije, koje su učinjene u korist naše općine.

Koncesija izdana je općini na 50 god. Zastupstvo zaključuje na prijedlog načelnika da se g. inspektor ing. Konrad zamoli kao stručnjak, da preuzme uz ing. g. Viškovića nadzor nad izvedbom električnog postrojenja.

Zastupstvo prihvaća jednoglasno izvještaj načelnika u cjelosti.

Vatrogasno spremište.

Čita se dopis vatrogasnog društva, koje moli da se društvu obzirom nato što će se u jednom djelu spremišta urediti električna centrala, sagradi kraj vatrog. tornja i vatrogasno spremište. (Čitav dopis donjeli smo u 14. broju Samoborskog Lista).

Načelnik veli, da je svakako nužno, da se vatrogasnom društvu sagradi novo spremište. Tražit će se za ovo nacrt i pozvat će se vatrog. društvo, da podnese svoje mišljenje, što je sve potrebno za to spremište, pa

3. oni, koji su sa opštinom u parnici dok parnica ne bude dovršena;

4. preduzimači opštinskih dobara i radnja i zakupci opštinskih dobara i prihod;

5. oni, koji imaju u upravi opštinske imovine ili u upravi kojeg opštinskog zavoda ili o poverenom im od opštine kakvom poslu račun položiti, dok to ne učine;

6. oni koji se bez opravdanog razloga ne prime izbora, za vreme četiri godine, računajući od dana izbora;

7. oni koji uživaju stalnu upošku obrtu ili potporu iz opštinskih ili drugih javnih sredstava;

8. oni, koji su osuđeni zbog kakvog zločina, prestupa ili prekršaja učinjenog iz koristoljublja, dok se ne povrate u prava;

9. oni, koji su se pod stečistem ili starateljstvom ili s pod sudskom istragom za dela pomenuta u prednjem stavu.

Član 7. Predsjednik biračkog odbora je izabrani od opštinskog odbora pismeni birač. On ne može biti i kandidat.

Član 11. Birači mogu glasati svaki samo jedamput, samo lično, samo na svom glasačkom mestu i samo za utvrdjenu kandidatsku listu.

Član 12. Kandidatska lista sadrži: ime, prezime, zanimanje i stan kandidata; onoliko kandidata za koliko je izbor raspisan; datum i mesto izdanja i potpise predlagača.

(Predlagača mora biti u ovoj općini 40, koji moraju biti uvedeni u stalni birački spisak ove opštine).

Pismeni predlagači potpisuju listu sami, a nepismene potpisuje drugi po njihovom ovlašćenju, što će se na samoj listi naznačiti. No ni u kom slučaju jedno lice ne može potpisati više od deset nepismenih predlagača.

Kandidatska lista ima svoga predstavnika ili zamjenika u biračkom odboru. To se ima naznačiti na kandidatskoj listi ispod imena kandidata.

Kandidatska lista ne sme sadržavati ništa drugo.

Član 13. Ovakvo sastavljena kandidatska lista predaje se u dva originalna primerka nadležnom prvostepenom — kolegijalnom — sudu na potvrdu neposredno ili preko dotičnog opštinskog poglavarstva od dana objavljenog imena pa najdalje do na deset dana pre dana samog izbora.

(Prvostepeni — kolegijalni — sud u ovom je slučaju kr. sudbeni stol u Zagrebu).

Predaju liste vrše dva pismena predlagača, čije se izjave stavljaju u zapisnik.

Uz originalne liste predaje se pismen pristanak kandidata i po jedan primjerak kandidatske liste za svako glasačko mesto bez imena predlagača.

Ako ko od kandidata nije pismen pristanak će mu napisati i potpisati ga drugi u prisustvu dvojice pismenih birača te opštine što će se na samom pristanku označiti.

Rešenje prvostepenog suda o odbijanju i potvrđivanju kandidatskih lista konačno je.

Član 14. Kandidatska lista može se uputiti sudu i poštom na receptis. Dan predaje pošti smatra se kao dan predaje sudu.

Član 15. Kandidatske liste potvrđene od strane prvostepenog suda ne mogu se više ispravljati i menjati osim slučaja da od dana potvrđene liste pa do dana izbora ko i kandidat umre ili izgubi uslove predviđene ovom Uredbom.

Na mesto ovakvog kandidata može se upisati drugo lice, ako ovako izmjenjenu listu potpiše polovina predlagača, koji su raniju listu potpisali.

Ova izmena može biti samo do na tri dana pre izbora. Ovakvo izmjenjena lista predaje se ponovo prvostepenom sudu na potvrdu po propisima ove Uredbe.

Član 21. Niko ne sme stupiti na biralište pod oružjem ili sa orudjem upotrebljivim za boj.

Član 23. Onaj birač koji zbog kakve teške telesne mane ne bi mogao glasati na način kako je to u ovom članu rečeno, ima pravo pred birački odbor prvesti punomoćnika, koji će mesto njega dati glas.

Član 24. Čim je koji birač glasao dužan je ukioniti se sa birališta. Za biralište smatra se zgrada u kojoj se glasa i njeno dvorište.

Član 29. Točenje ili davanje ma na kakav način alkoholnih pica zabranjeno je na dan izbora, na dan pred izbora i na dan posle izbora.

Član 41. Protiv nepravilnosti izbora ima svaki upisani birač pravo žalbe Velikom županu u roku od osam dana računajući od dana izbora.

Žalba predaje se opštinskom poglavarstvu.

Dan predaje žalbe pošti na receptis računa se kao dan, kada je žalba predana opštinskom poglavarstvu.

Član 46. Izabrani odbornik dužan je primiti se izbora. No ako bi se odbio bez opravdanih razloga, ili nebi položio zakletvu u roku koji mu stavi opštinsko poglavarstvo, gubi mandat, i opštinski odbor će ga kazniti do 1000 Dinara.

Načelnik: M. Praunsperger v. r. Biježnik: Čop v. r.

Naučnika

za postolarski zanat traži Janko Tkalčić, Samobor, Perkovčeva ulica.

Prodajem domaći vrcani med

kg po 30 Din. — Uпитati kod g. Stiploška Gajeva ul. 11.

Prodaje se krevet

i koler (ladica) — Uпитati kod g. Ive Biščana krojača Perkovčeva ulica.

Vinska preša

rabljena, te lagvi za vino prodaju se vrlo jeftino kod g. Horvata, Šmidhenova ulica 22.

Objava!

Čast mi je javiti sl. općinstvu trgovišta Samobora i okolice da sam preuzeo radionicu, pok. g. Janka Kompare-a, u kojoj ću izrađivati sve tapetarste i sedlarste poslove. Nastojat ću, da općinstvo zadovoljim svojim solidnim radom i umjerenim cijenama, te se preporučujem za što brojnije naroge.

Veleštovanjem
Alojz Stražbek
tapetar i sedlar
Samobor

GOSTIONA FRANJO TKALČIĆ (prije Ivan Budi.)

DNEVNO SVJEZI ZAJUTRAK.
Najbolja Samoborska i Plješivička
vina od godine 1924.
Svaki dan svježe pivo na čaše.
Svake nedjelje na raznju janjci i
odojci.
Preporuča se
Franjo Tkalčić
gostioničar

M. UGARKOVIĆ

trgovina delikatesama i specerajskom robom
u SAMOBORU

preporuča p. n. općinstvu i stranim gostima svoje novo uređeno skladište raznovrsnih delikatesa i konzerva, te suhomesnatu robu, koja je posve friška prispjela -- uz vrlo umjerene cijene.

Ementalski sir i Pravi parmezanski Banjalučki trapist Somborski ovčji sir
Travnički ovčji Ementalski u staniolu, trouglasti, u kutijama po 6 komada

Martadella Salama najbolje vrste Kobasa od butine Lovačka (Jägerwurst) Hrenovke
Parizer i Ekstravuršt Safalade Špek sa paprikom Špek sa mesom Kranjske kobase

Stockovi deserti, Adria-Schnitte, Desertna punjena čokolada, Praline čokoladbonboni, Čokolad vanile za kuhanje, Kaiserove prsne karamele, Je-ka deserti, Voćni deserti, Tuškanec, Je-ka Krokot deserti, Prženi bademi, lešnjaci, bademi, sa čokoladom, Peppermint bonboni u rolama, Mlječni i kava karameli, kiseli, medeni, maline i malz bonboni.

Kuhanu šunku Šljive bosanske -- velike

Sardelice u slanoj vodi, Sardelen pasta u tubama, Francuske sardine, Portugal. sardine.
Haringe u ulju, Dalmatin. sardine, Rakovi, Tunine, Salmoni, Makrele, Ringli, Kaviar.

Amerikanski bonboni: Orange-limone
Beech-Nut.

Sa leda: **Vino, pivo, malinov sok** na čaše.

Sve uz najumjerenije cijene.